

Проект «Променисте людство»

Костянтин Ціолковський

Чи є дүхи?

Зміст

Чи є дүхи?	3
Фотокопії рукописів та машинописів із правками Костянтина Ціолковського.....	14
«Чи є дүхи?». Рукопис і машинопис із правкою автора	15
Про Проєкт.....	27

Чи є дүхи?

Тут часто згадується слово дух. Щоб не викликати якихось непорозумінь у читачів, які мигцем переглядають цю працю, повідомлю заздалегідь таке.

Я визнаю тільки такий дух, який складено з матерії більш розрідженої й елементарної, ніж відома нам. Це поняття відносне. Так відомі нам тварини будуть духовні по відношенню до тих, які утворюються через децильйони років, зі складнішої і щільнішої матерії.

Мої духи ті самі тварини: досконалі або недосконалі, смертні або безсмертні.

За старих часів повітря і запах вважали також дүхами по відношенню до щільних тіл. У такому ж сенсі і я вживаю слово дух або слово нематеріальність. Наші предки повітря і запах також вважали нематеріальними. Це спрощення термінології, використання поширеної мови, виправлення неясних і ненаукових передчуттів, примітивної народної мудрості, інтуїтивного знання.

Якщо мати на увазі під словом дух щось нематеріальне, що не має нічого спільного з речовиною, то такого духу не існує. Дійсно, це складе подвійність (дуалізм) у роздумах. Тоді ми маємо визнати два начала у всесвіті: матеріальне і духовне. Оскільки вони не мають нічого спільного, то й впливати одне на одного вони не можуть. Значить такий духовний світ, якщо й існує, то для нас його нібито немає. Виходить, що дуалізм у самому собі містить протиріччя. Та й навіщо складність, коли можна обійтися простотою.

Дух, як основа тварини, як сила, що оживляє мертве тіло, також не існує. Справді, ми нічого не знаходимо в органічних істотах, крім мертвої матерії. Як автомат приводить у рух його механізм, так і людина або інша тварина проявляє всі свої життєві дії внаслідок її устрою. Як в автоматі зіпсований важіль або зламане колесо зупиняє всю машину, так і псування будь-якої однієї або кількох частин тварини зупиняє життя.

Але в людині, в усіх організмах і всіх мертвих тілах є щось постійне, що не тільки не зникає, а й не розпадається на частини протягом багатьох більйонів років. Це атом або його частина. Одним словом, неруйнівна основа матерії, невідомий її початок, істинний, неподільний, останній, найпростіший елемент матерії. Він безсмертний, вічний і незмінний.

Якщо його назвати духом, то такий дух справді існує. Він ніколи не вмирає, йому властива примітивна здатність відчувати. Але під відчуттям цим не треба розуміти відчуття людини, або подібних складних тварин: воно нескінченно простіше і тому неймовірно, що навіть не можна порівняти з відчуттям бактерії або рослинної клітини - до того воно просте. Тільки коли атом входить до складу складних агрегатів, якими є організми, зароджується в ньому відчуття, відповідне складності тієї тварини або її частини, до складу якої він входить.

Цей дух є первинний атом. Він дає впевненість усякій свідомій вищій тварині в безперервному існуванні. Тільки існування це, за своєю силою, змінюється від нуля до значної величини відчуття людини і більш високих істот.

(Зрозуміло, що всяка істота є спілкою таких духів, життя і почуття яких вельми різноманітні й відповідають властивостям клітинок, до складу яких входять ці духи).

Моє міркування в "Монізмі всесвіту" роз'яснює це докладно і приводить до того висновку, що в космосі немає нічого, окрім вищого, свідомого, нескінченного і щасливого життя. Решта, по малості, непомітна.

Але залишимо це. І повернемося до умовного складного духу, тобто до подоби відомих нам тварин.

Всесвіт не має ні початку, ні кінця. Матерія безперервно ускладнювалася, тобто зі своїх найпростіших елементів вона складала все більш і більш складні комбінації. Ми говоримо про водень, про 92 атоми, що складаються з нього, про молекули різних хімічних сполук, про складніші органічні та живі молекули, про клітини, про рослини, тварини, людину і зрілі істоти планет. Утім, ні початку, ні кінця цього ланцюга ми не знайдемо. Початку немає, тому що минуле нескінченно, а кінця немає, тому що майбутнє нескінченно.

Водень і комбінації, що складаються з нього, суть результат нескінченної роботи космосу. Це одна ланка нескінченного ланцюга, але різних поєднань. Сам водень складний.

Є ще атом ефіру, маса якого в тисячу мільярдів разів менша за масу водню. Останнє підтверджує нескінченну складність матерії, нескінченну складність відомих комбінацій невідомих елементів.

Справжня матерія, справжній світ, доступний пізнанню всесвіт є продукт нескінченних часів.

Взявши всесвіт, яким він був децильйони років тому, подумки побачимо інший космос, складений із простіших атомів. Там інші сонця, інші планети та інші організми. Вони простіші, ефірніші і навряд чи доступні для наших грубих почуттів.

Умовно, їх можна вважати нематеріальними стосовно нас. Умовно ж ми можемо назвати їх дүхами. Такі дүхи безсумнівно існують.

Підемо ще на децильйони років назад. Подумки зустрінемо ще більш розріджений простий світ, недоступний навіть для (почуттів) духів 1-го роду. Останній буде грубо матеріальний по відношенню до духів 2-го роду.

Йдучи таким чином назад через жахливі стрибки часів, зустрінемо нашою уявою незліченні кадри істот, дедалі більш і більш розріджених, які (всі) по відношенню до нас (умовно) можуть бути названі дүхами, хоча початок їх такий самий, як і нас, тобто матерія більш-менш проста.

Якщо нам мало проміжків у децильйони років, то візьмемо децильйони в децильйонному ступені або ще більше. Нескінченність можна розділити на

нескінченності ж, і число останніх буде без меж. Тому в усякому разі ми зустрінемо ці незліченні кадри організмів, не доступних один одному (грубий приклад: людина не може розмовляти з хробаком, а хробак - з бактерією).

У цьому ланцюзі кожен кадр умовно нематеріальний (розріджений) по відношенню до всіх наступних кадрів, і умовно ж матеріальний по відношенню до всіх попередніх.

Питається, чи існують тепер ці незліченні кадри умовних духів? Обмежимося аналогією. На Землі початок життя виходить із неорганічної матерії. Власне, кожен її атом є первинною істотою. Ця первинна істота, поєднуючись з такими самими, дала одноклітинні й багатоклітинні організми, тобто всі рослини і всіх тварин. Ми бачимо одночасно і мертву матерію, і живу всіляких рангів. Часи минули для всіх їх однакові, але одні істоти досягли вищого розвитку, інші - нижчого, а треті залишилися мертвими молекулами.

Так, можливо, було і під час еволюції всесвіту: час пройшов один і той самий, але одна матерія доросла до духів 1-го рангу, інша - до духів 2-го тощо, а більша частина речовини залишилася в первісному вигляді, тобто в образі сирого неорганізованого матеріалу.

Отже, можливо, що одночасно (зараз) існують недоступні нам істоти всіляких рангів.

Яка ж складність кожного рангу, яка відносна його досконалість? Чи така вона, як в органічному світі Землі (рівних ступенів розвитку), або ж, у своєму роді, кожна досконала?

Звернемося знову до нашої планети, до її майбутнього. Людина безперервно розмножується і вдосконалюється. Їй стає тісно на Землі. Її розум і пізнання природи кажуть їй, що ніде не повинно бути нічого недосконалого, бо недосконалість є зло - страждання, і їй воно, звісно, небажане. Тварини і злочинці нещасні, не тільки тому, що жорстокі один до одного, а й тому, що не свідомі. Унаслідок цього людина потроху сама тісно заселяє всю Землю і по можливості безболісно ліквідує все недосконале. Але Землі нічого не залишається, крім неї та корисних їй рослин. Весь органічний світ перетвориться на одну породу порівняно досконалих істот.

Подібне цьому може статися в кожному з розглянутих величезних уривків часу: кожен кадр "духів" досягає своєї можливої досконалості, не залишаючи місця для істот слабших, приречених на взаємні муки.

Усе ж можна думати, що вони загалом елементарніші і за складністю устрою, і за функціями життя - тим паче, що далі назад.

Здається, навіщо все це, тобто до чого ця моя промова? Ну існують незліченні духи, але ж взаємодія їх одна на одну неможлива. Жоден дух не може впливати на вищі або нижчі кадри, отже, і на нас. Від них нам ні тепло, ні холодно. Нашим почуттям вони недоступні. У нашій матерії вони перетворення зробити не можуть. Але, по-перше, у цій незалежності "духів" один від одного ще можна сумніватися (усі вони матеріальні, але матерія впливає на матерію, отже, вони можуть впливати на нас і один на одного), по-друге, висловимо таке.

Тварина вмирає, тобто розпадається на простіші істоти. Через деякий час її частини виникають у більш складних агрегатах, наприклад, у вигляді тварини, людини або ще більш свідомої істоти. На Землі, за теперішніх умов, і на це треба кілька мільйонів років або менше: тим менше, чим простіші й поширеніші комбінації, у яких він оживає.

Якщо взяти набагато більше часу, то самі атоми істоти розпадаються на простіші частини і померла тварина отримує ймовірність виникнути у вигляді одного з духів.

Що більше минуло нескінченностей часів, то глибшим може бути розкладання відомих нам атомів, то простішою і більш розрідженою вийде матерія і елементарнішими з неї духи.

Таким чином, ми можемо виникнути у формі незліченного рангу духів, залежно від громади часу, що минув.

Отже, трактат цей стосується нашого нескінченного майбутнього, вказує на його можливості і не може не мати значення. Ми не знаємо яке це життя в духах різних категорій. Думаємо тільки одне, що воно у своєму роді досконале, тобто свідоме, розумне і не пов'язане з муками. Також, можна сподіватися, буде і з нашим, порівняно дуже коротким, земним органічним життям (тобто і воно досягне кращого).

Картина першого періоду часу для всякого теперішнього відомого нам складного атома така.

Він безліч разів виникає для життя звичайного, відомого вам, тільки досконалого. Кожне втілення відбувається в щільну, знайому нам матерію. Але ось протікає невідомий, але величезний період часу, свого роду нескінченність, і тварина (або відомий атом) починає багато разів виникати в образі духу першої категорії. Протікає ще нескінченний етап часу і та сама тварина виникає у формі духу другої категорії. І так без кінця.

Тут нескінченностями я означаю тільки невідомі величезні часи, необхідні для глибокого розкладання матерії і виникнення з неї істот.

Ми дивилися поки що тільки на розпад наших складних атомів на простіші. У такій же абсолютно мірі можливе й ускладнення атомів. Загляньмо ж у майбутні часи з цього погляду. Перший етап нескінченності, що минув, дає складний атом і такий самий складний живий і мертвий світ, порівняно з яким наш світ виявляється ефірним, умовно не матеріальним, тобто вкрай розрідженим.

Ще за такий самий етап часу утворюється масивніший атом, щільний світ і щільні організми, порівняно з якими і щільний світ 1-го рангу виявиться повітряним, умовно нематеріальним. І так без кінця.

Таким чином, отримаємо ще настільки ж можливу панораму майбутнього існування будь-якого агрегату теперішнього моменту.

Тут повинні вийти істоти все більш і більш щільні, все більш і більш складні і, ймовірно, з багатшим життям, відповідно до щільності тварини. Підбір кожного кадру має врешті-решт утворити досконалу породу, усунувши все слабке і страдницьке.

Резюмуючи сказане, знайдемо, що етап часу будь-якого порядку дає ймовірність потрапити у світ такого самого порядку - позитивний чи негативний.

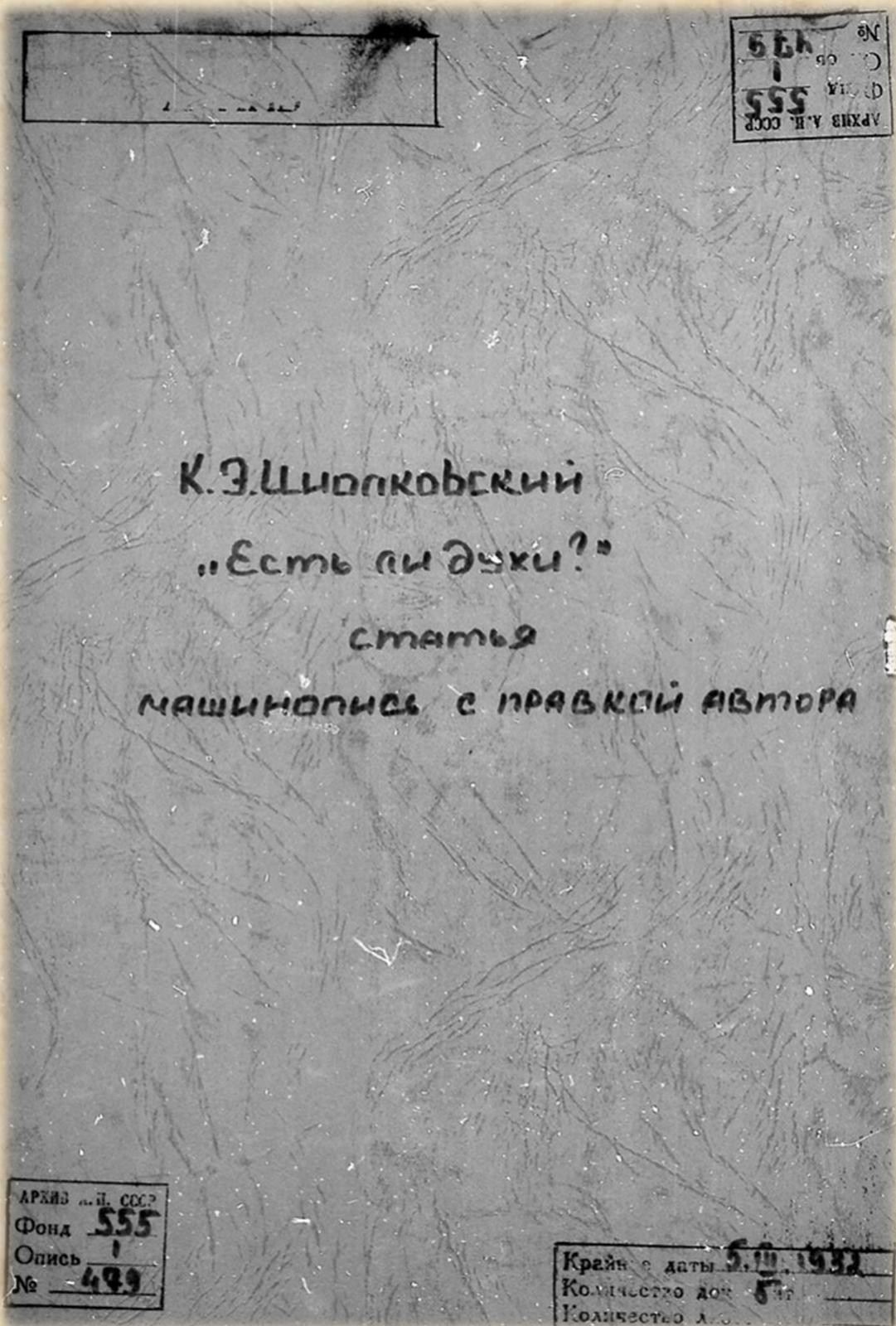
Перший дає ускладнення матерії, ущільнення її в багатше життя. Другий обіцяє розкладання атома, більш елементарну матерію, більш легку і пружну і життя, складене на неї. Можливо, що воно простіше. Усе залежить від випадковості, від гри атомів. Можливе не тільки життя вищої категорії, а й нижчого розряду, наприклад, не тільки десятого розряду, а й першого, другого тощо розряду.

Фотокопії

рукописів та машинописів із правками

Костянтина Ціолковського

«Чи є дѹхи?». Рукопис і машинопис із правкою автора

12
 К. Ц о л к о в с к и й .

ЕСТЬ ЛИ ДУХИ?

/1932 г./

Здесь часто упоминается слово дух. Чтобы не вызывать каких либо недоразумений у читателей, мельком просматривавших этот труд, сообщу заранее следующее.

Я признаю только такой дух, который составлен из материи более разреженной и элементарной, чем известная нам. Это понятие относительное. Так известные нам животные будут духовны по отношению к тем, которые образуются через десятилетия лет, из более сложной и плотной материи.

Нои духи те же животные: совершенные или несовершенные, смертные или бессмертные.

В старину воздух и запах считались также духами по отношению к плотным телам. В таком же смысле и я употребляю слово дух или слово нематериальность. Наши предки воздух и запах также считали нематериальными. Это упрощение терминологии, использование распространенного языка, исправление смутных и ненаучных предчувствий, примитивной народной мудрости, интуитивного знания.

Если подразумевать под словом дух нечто нематериальное, неимеющее ничего общего с веществом, то такого духа не существует. Действительно, это составит двойственность /дуализм/ в мышлении. Тогда мы должны признать два начала во Вселенной: материальное и духовное. Раз они не имеют ничего общего

то и воздействовать друг на друга они не могут. Значит такой духовный мир, если и существует, то для нас его как бы нет. Выходит, что дуализм в самом себе содержит противоречия. Да и зачем сложность, когда можно обойтись простотой.

Дух, как основа животного, как сила оживляющая мертвое тело также не существует. В самом деле, мы ничего не находим в органических существах, кроме мертвой материи. Как автомата приводит в движение его механизм, так и человек или другое животное проявляет все свои жизненные действия вследствие его устройства. Как в автомате испорченный рычаг или сломанное колесо останавливает всю машину, так и порча какой либо одной или нескольких частей животного останавливает жизнь.

Но в человеке, во всех организмах и всех мертвых телах есть нечто постоянное, что не только не исчезает, но и не распадается на части в течение многих миллиардов лет. Это атом или его часть. Одним словом, неразрушима основа материи, неизвестное ее начало, истинный, неделимый, последний, самый простейший элемент материи. Он бессмертен, вечен и неизменяем.

Если его назвать духом, то такой дух действительно существует. Он никогда не умирает, ему свойственна примитивная способность ощущать. Но под ощущением этим не надо понимать ощущения человека, или подобных сложных животных: оно бесконечно проще и потому невообразимо. Только когда атом входит в состав сложных агрегатов, каковы организмы, зарождается в нем ощущение, сообразное сложности того животного или его части, в состав которого он входит.

Умо даме найват сраамт
с аусзешетма бабуртн шн
расчурасант мсумас-др-ро
ан прого.

Этот дух есть первичный атом. Он дает уверенность всякому сознательному высшему животному в непрерывном существовании. Только существование это, по своей силе, меняется от нуля до значительной величины ощущения человека и более высоких существ.

/Понятно, что всякое существо есть совокупность таких духов, жизнь и чувства которых весьма разнообразны и соответствуют свойствам клеток, в состав которых входят эти духи/.

Мое рассуждение в "Монизме вселенной" разъясняет это подобно и приводит к тому выводу, что в космосе нет ничего, кроме высшей, сознательной, бесконечной и счастливой жизни. Остальное, по малости, незаметно.

Но оставим это. И возвратимся к условному сложному духу (первой категории) ^{надобно} т.е. к известному нам живому ^{жизни}.

Вселенная не имеет ни начала, ни конца. Материя непрерывно усложнялась, т.е. из своих простейших элементов она составляла все более и более сложные комбинации. Мы говорим про водород, про 92 состоящих из него атома, про молекулы разных химических соединений, про более сложные органические и живые молекулы, про клетки, про растения, животные, человека и зрелые существа планет. Впрочем, ни начала, ни конца этой цепи мы не найдем. Начала нет, потому что прошедшее бесконечно, а конца нет, потому что будущее бесконечно.

Водород и состоящие из него комбинации суть результат бесконечной работы космоса. Это одно звено бесконечной цепи из разных сочетаний. Самый водород сложен.

Есть еще атом эфира, масса которого в тысячу миллиардов раз меньше массы водорода. Последнее подтвер-

ждает бесконечную сложность материи, бесконечную сложность известных комбинаций неизвестных элементов.

Настоящая материя, настоящий мир, доступная познанию вселенная есть продукт бесконечных времен.

Взявши вселенную, какой она была дециллионы лет тому назад, мысленно увидим иной космос, составленный из более простых атомов. Там другие солнца, другие планеты и другие организмы. Они проще, эфирнее и едва ли доступны для наших грубых чувств. Условно, их можно считать не материальными по отношению к нам. Условно же мы можем назвать их духами. Такие духи несомненно существуют.

Уйдем еще на дециллионы лет назад. Мысленно встретим еще более разреженный простой мир, недоступный даже для /чувств/ духов 1-го рода. Последний будет грубо материален по отношению к духам 2-го рода.

Идя таким образом назад через ужасающие скачки времен, встретим нашим воображением бесчисленные кадры существ, все более и более разреженных, которые /все/ по отношению к нам /условно/ могут быть названы духами, хотя начало их такое же как и нас, т.е. материя более или менее простая.

Если нам мало промежутков в дециллионы лет, то возьмем дециллионы в дециллионной степени или еще больше. Бесконечность можно разделить на бесконечность же и число последних будет без границ. Поэтому во всяком случае мы встретим эти бесчисленные кадры организмов, не доступных друг другу /грубый пример: человек не может разговаривать с червем, а червь с бактерией/

— В этой цепи каждый кадр условно нематериален

- 5 -

/разрежен/ по отношению ко всем последующим кадрам, и условно же материален по отношению ко всем предыдущим.

Спрашивается, существуют ли теперь эти бесчисленные кадры условных духов? Ограничимся аналогией. На Земле начало жизни исходит из неорганической материи. Собственно, каждый ее атом есть первичное существо. Это первичное существо, сочетаясь с такими же, дало одноклеточные и многоклеточные организмы, т.е. все растения и всех животных. Мы видим одновременно и мертвую материю и живую всевозможных рангов. Времена то прошли для всех их одинаковые, но одни существа достигли высшего развития, другие - иного, а третьи остались мертвыми молекулами.

Так, может быть, было и при эволюции вселенной: время то прошло одно и то же, но одна материя доросла до духов I-го ранга, другая до духов 2-го и т.д., а большая часть вещества осталась в первобытном виде, т.е. в образе сырого неорганизованного материала.

Итак, возможно, что одновременно /сейчас/ существуют недоступные нам существа всевозможных рангов.

Какова же сложность каждого ранга, каково относительное его совершенство? Таково ли оно, как в органическом мире Земли /разных степеней развития/, или же, в своем роде, каждое совершенно?

Обратимся опять к нашей планете, к ее будущему. Человек непрерывно размножается и совершенствуется. Ему становится тесно на Земле. Его разум и познание природы говорит ему, что нигде не должно быть ничего несовершенного, потому что несовершенство есть зло - страдание и ему оно, конечно, нежелательно. Животные и преступники несчастны, не только потому что несо-

1878. 8 класс
Получено

(Все эти шары, как и шары, вышедшие на поверхность, следуют, и они могут вывалиться на нас и друг на друга)

ки друг к другу, но и потому, что не сознательны. Вследствие этого человек понемногу сам тесно заселяет всю Землю и по возможности безболезненно ликвидирует все несовершенное. На Земле ничего не остается кроме него и полезных ему растений. Весь органический мир превратится в одну породу сравнительно совершенных существ.

Подобное этому может произойти в каждом из рассматриваемых громадных отрезков времени: каждый кадр "духов" достигает своего возможного совершенства, не оставляя места для существ слабых, обреченных на взаимные муки.

Все же можно думать, что они в общем элементарнее и по сложности устройства и по функциям жизни - тем более, чем дальше назад.

Кажется, зачем все это, т.е. к чему эта моя речь? Ну существует бесчисленные духи, но ведь взаимодействия их друг на друга невозможно. Ни один дух не может влиять на высшие или низшие кадры, значит и на нас. От них нам ни тепло, ни холодно. Нашим чувствам они недоступны. В нашей материи они преобразования сделать не могут. Но во первых, в этой независимости "духов" друг от друга еще можно сомневаться, во вторых, выскажем следующее.

Животное умирает, т.е. распадается на более простые существа. Через некоторое время его части возникают в более сложных агрегатах, напр., в виде животного, человека или еще более сознательного существа. На Земле, при теперешних условиях, и на это надо несколько миллионов лет или менее: тем меньше.

8-е издание

1878. 8 класс
Получено

чем проще и распространеннее комбинации, в которых он оживает.

Если взять много больше времени, то самые атомные существа распадаются на более простые части и умершее животное получает вероятность возникнуть в виде одного из духов.

Чем больше прошло бесконечностей времен, тем глубже может быть расложение известных нам атомов, тем проще и разреженнее получится материя и элементарнее из нее духи.

Таким образом, мы можем возникнуть в форме бесчисленного ранга духов, в зависимости от громады протекающего времени.

Следовательно трактат этот касается нашего бесконечного будущего, указывает на его возможности и не может не иметь значения.

Мы не знаем какова эта жизнь в духах разных категорий. Думаем только одно, что она в своем роде совершенна, т.е. сознательна, разумна и не сопряжена с мучениями. Также, можно надеяться, будет и с нашей сравнительно очень короткой земной органической жизнью /т.е. и она достигнет лучшего/.

Картина первого периода времени для всякого теперешнего известного нам сложного атома такова.

Он множество раз возникает для жизни обычной, известной нам, только совершенной. Каждое воплощение совершается в плотную, знакомую нам материю. Но вот протекает неизвестный, но громадный период времени, своего рода бесконечность, и животное /или известный атом/ начинает много раз возникать в образе духа пер-

14
 той категории. Протекает еще бесконечный этап времени и то же животное возникает в форме духа второй категории. И так без конца.

Тут бесконечностями я означая только неизвестные громадные времена, необходимые для глубокого разложения материи и возникновения из нее существ.

Мы смотрели пока только на распадение наших сложных атомов на более простые. В такой же совершенно степени возможно и усложнение атомов. Заглянем же в будущие времена с этой точки зрения. Первый протекающий этап бесконечности дает сложный атом и такой же сложный живой и мертвый мир, в сравнении с которым наш мир оказывается эфирным, условно нематериальным, т.е. крайне разреженным.

Еще такой же этап времени образуется более массивный атом, плотный мир и плотные организмы, в сравнении с которыми и плотный мир I-го ранга окажется воздушным, условно нематериальным. И так без конца.

Таким образом, получим еще столь же возможную панораму будущего существования любого агрегата настоящего момента.

Тут должны получиться существа все более и более плотные, все более и более сложные и, вероятно, с более богатой жизнью, сообразно плотности животного. Подбор каждого кадра должен в конце концов образовать совершенную породу, устранив все слабое и страдальческое.

Резюмируя сказанное, найдем, что этап времени какого либо порядка дает вероятность попасть в мир такого же порядка — положительный или отрицательный.

- 9 -

15

Первый дает усложнение материи, уплотнение ее и более богатую жизнь. Второй обещает разложение атома, более элементарную материю, более легкую и упругую и жизнь, составленную из нее. Возможно, что она проце.

Все зависит от случайности, от игры атомов. Возможна не только жизнь высшей категории, но и низшего разряда, напр., не только десятого разряда, но и первого, второго и т.д. разряда.

1878. 8 мая
Воскресенье

1932
5 мая

Н. Цыганковичи.

1

Будь ли душой?

всегда на обораде

Вам подразумеваю над
 старым духом нечего не маже-
 ровать, не ищущее
 много общег. **Мир** **Мир**
 так же духом не маже-
 т духу. Действительно, что
 сознанию единственности
 (души) в равном времени?
 Тогда мы духом не маже-
 м духу. **Мир** **Мир**
 маже-м духу во все-
 лении: материальное и
 духовное. Раз они не
 имеют ни чего общего, то
 и взаимодействовать друг
 на друга ^{они} не могут. Если,
 так же духовный мир, если
 он существует, то для него
 это как бы не. Выходит,
 что души и в самом себе
 содержат противоречие.

Дух, как сила живая.
 Но, как сила отмираю-

Да и сами сознанию, куда
 можно обратиться прочее.

8-21/2-28

Про Проєкт

Костянтин Едуардович Ціолковський відомий у всьому світі як основоположник сучасної космонавтики, який розробив теорію дирижабле- і ракетобудування. Але є й інший, маловідомий Ціолковський, який описав з позицій монізму свою точку зору на устрій Всесвіту і місце людини у виявленій ним стрункій ієрархії вселенських істот і сутностей.

Сукупність своїх ідей і гіпотез, що склали зміст філософських творів, сам Костянтин Едуардович назвав **«Космічною філософією»**.

Про важливість цих досліджень для людства свідчить твердження Костянтина Ціолковського про те, що теорію ракетобудування він розробив лише як додаток до своїх досліджень, присвячених пізнанню принципів функціонування Всесвіту і дослідженню на цій основі принципової можливості переселення людства із Землі та в заселенні людьми Космосу. Ракети для нього – це тільки спосіб, тільки метод проникнення в глибину космосу, але аж ніяк не самоціль.

Незважаючи на те, що всі філософські праці Костянтина Ціолковського віднесено сьогодні до суспільного надбання, результати багатьох його

досліджень не опубліковано дотепер навіть російською мовою і, відповідно, маловідомі.

Звертаючись до своїх читачів, Костянтин Ціолковський каже:

“Постараюся відновити те, що в сонні тисячоліть загублено людством, відшукати загублений ним філософський камінь”.

«Живий всесвіт», Костянтин Ціолковський, 1923 р.

“Будьте уважні, напружте всі сили, щоб засвоїти і зрозуміти те, що викладається.”

«Живий всесвіт», Костянтин Ціолковський, 1923 р.

“За напруження, за увагу ви будете винагороджені, не скажу сторицею, це надто слабо, але безмірно. Немає слів для вираження тих благ, які ви отримаєте за свою працю. Немає міри для цих благ. Ця міра є нескінченність”.

«Живий всесвіт», Костянтин Ціолковський, 1923 р.

“Уся матерія у Всесвіті перемішується. Людина або інша істота є матерія, вона блукає по всьому всесвіту. Доля істоти залежить від долі всесвіту. Будь-яка розумна істота повинна перейнятися історією всесвіту. Необхідна така вища точка зору. Вузька точка зору може повести до омани.”

«Необхідність космічної точки зору», **Костянтин Ціолковський**, 1934 р.

Мета Проєкту:

- Зробити філософські твори Костянтина Ціолковського загальнодоступними і абсолютно безкоштовними для всіх;
- Подолати “змову мовчання” навколо його філософських праць;
- Відкрити їм “друге дихання” і дати їм “нове життя”.

Що ми робимо для досягнення поставлених цілей:

- **Створюємо** електронні книги на основі рукописів і машинописів зі складу архіву праць Костянтина Ціолковського;
- **Оформляємо** їх у вигляді електронних книг у форматі PDF;
- **Поширюємо** книги безкоштовно через інтернет;
- **Перекладаємо** відібрані статті різними мовами світу за допомогою найсучасніших систем перекладу;

- **Збираємо** на просторах інтернету будь-які матеріали, які можна зарахувати до наукової спадщини Костянтина Ціолковського і публікуємо їх.

Чому це важливо?

Праці Костянтина Ціолковського унікальні:

- Вони містять зрозумілі, прості, і водночас глибокі відповіді на складні питання, які хвилюють багатьох читачів: Що таке “атом”? Що таке “матерія”? Чим “живе” відрізняється від “мертвого”? Чи є “духи”? Чи є “бог”? Чи можуть мешкати на нашій планеті істоти, які за рівнем свого розвитку перевершують людину?...
- Вони допомагають читачам по-новому поглянути на світ і усвідомити свою єдність із населеним Всесвітом.

Праці Костянтина Ціолковського можуть допомогти кожному бажаючому краще зрозуміти Всесвіт і усвідомити своє місце в ньому!

Підтримайте цей Проєкт!

Разом ми зможемо зробити світ кращим!

З повагою,

Микола Красноступ

Засновник і керівник Проєкту

Запоріжжя, Україна

Персональний сайт: www.krasnostup.com

Сайт Проєкту: www.tsiolkovsky.org

Email: mykola.krasnostup@gmail.com